

DEKLARACIJA PA TAKA!

Brionska deklaracija je to: Deklaracija, dobronamerna, a ni ravno zadovoljiva. Ne upošteva, kljub besedam, novega položaja, nastalega po slovenski osamosvojitvi in sledeči vojni. Še manj pa aneksa, v katerem so točke, ki sploh ne branijo Slovenijo. V prvem delu so naslednje:

1. Mejni prehodi naj bodo v rokah slovenske policije, carino naj pobirajo slovenski cariniki, a vplačana naj bo v zvezni (jugoslovanski!) skupni račun.

2. Zračni promet je še zmeraj pod nadzorstvom zveznih jugoslovanskih organov.

3. Varnost na mejah bo spet v rokah JLA za tri mesece.

4. Na vojaškem področju: Slovenci morajo umakniti blokadne enote JLA in bloкаде na cestah, vrniti sredstva in opremo v slovenskih rokah (!) in dezaktivirati enote teritorialne obrambe; enote JLA se morajo vrniti v njihove vojašnice. (Termin: 8. julija ob 24. uri.)

5. Ujetniki: morajo biti izpuščeni najkasneje do 8. julija ob 24. uri.

In kako se to izvaja? Zvedeli smo, da je JLA vrnila nekaj slovenskih ujetnikov, a so bili strašno izdelani, po stari komunistični praksi; mnogo Slovencev, ki trenutno še služijo vojaški rok v armadi, pa so talci, s katerimi JLA razpolaga po mili volji.

Še točnejšo sliko pa nam predstavlja tekst, ki ga je pripravil minister za zunanje zadeve dr. Dimitrij Rupel pred razpravo v slovenski skupščini, sklicano za 10. julij 1991.

IZVAJANJE

BRIONSKE DEKLARACIJE

I.

V skladu s prakso parlamentarnih demokracij, ki je upoštevana tudi v brionskem dogovoru, ko govori o tem, da „samo narodi in zgolj narodi Jugoslavije lahko odločajo o svoji prihodnosti“, bo Skupščina Republike Slovenije o skupnem brionskem dokumentu razpravljala v sredo, 10. julija 1991.

O neki skupni brionski deklaraciji obstoje povsem enotna in usklajena stališča vseh slovenskih udeležencev razgovorov na Brionih, z zagotovitvijo njihovega osebnega zavzemanja za sprejem deklaracije v Skupščini Republike Slovenije.

Predsedstvo Republike Slovenije je opravilo razgovore z vodstvi strank. Tudi rok sklica Skupščine Republike Slovenije je postavljen tako, da se omogoči poglobljena strankarska razprava in opredelitev stališč do brionskih dokumentov.

II.

Ministrstvo za zunanje zadeve Republike Slovenije ugotavlja, da v skladu z brionskim dogovorom odgovorni vojaški in civilni organi Republike Slovenije že izvajajo vse posamezne točke deklaracije in obeh aneksov. Pri tem poudarja, da je Republika Slovenija že pred brionskim sestankom enostransko uveljavila vrsto ukrepov, ki so odprli pot prekinitvi ognja in popuščanju napetosti.

Ob pozitivnem angažiranju naše strani je bila Slovenija neprestano konfrontirana z ultimativnimi zahtevami in grožnjami s strani Generalštaba JLA in organov federacije. Načelnik Generalštaba JLA general Blagoje Adžić je 5. julija 1991 izjavil pred skupino visokih oficirjev JLA, ki naj bi prevzeli odgovorna mesta v komandnem sistemu

JLA v Sloveniji in na Hrvaškem, da bo JLA „prisilila Slovenijo, da ostane v Jugoslaviji, vse dokler ne bo dosežen sporazum, ki ga bo, če bo potrebno, diktirala JLA.“ General Adžić se je za motiviranje oficirjev JLA posluževal najbolj neverjetnih konstrukcij, kot je izmišljotina o intervenciji od zunaj, ki naj bi jo pripravljala Nemčija, Avstrija, Madžarska in Češka in Slovaška Federacija v cilju vzpostavitve velikomemške hegemonije.

V svojem ukazu z dne 8. julija je zvezni sekretar za ljudsko obrambo general Veljko Kadrijevič poudaril, da je „potrebno takoj uveljaviti najbolj odločne ukrepe za povečanje učinkovitosti armade, okrepiti vojaške enote in uveljaviti red in železno disciplino.“ „Preprečiti je treba sleherno vdajo in vsako tako dejanje oceniti kot izdajo neodvisnosti domovine in JLA,“ navaja ukaz generala Kadrijeviča, ki ga je bilo treba uveljaviti še v isti noči, kot je bil izdan.

S strani zveznih organov je bilo v minulih dneh lansiranih veliko težkih obtožb na račun Republike Slovenije z očitnim namenom zaostri odnose Republike Slovenije z njenimi sosedi in da bi na ta način opravičili pritisk, ki ga izvajajo na Slovenijo. S tem v zvezi so posebej značilne povsem neutemeljene obtožbe o ravnanju z ranjenci in ujetniki. Pri tem se izpuščanje ujetnikov, državljanov Republike Slovenije, in velikega števila vojaških obveznikov iz Slovenije, ki so na služenju roka v enotah JLA, še vedno ni začelo. JLA ne dovoli nadzora mednarodnega Rdečega križa v svojih zaporih.

Vračanje ujetih pripadnikov JLA s slovenske strani poteka v skladu z dogovorom in v sodelovanju z mednarodnim Rdečim križem. Proces še ni zaključen, ker imamo še vedno opraviti s prestopanjem vojakov in oficirjev JLA v vrste TO oziroma odklanjanju nekaterih, da bi se vrnili domov, ker se ne želijo ponovno udeleževati nasilnih akcij proti Republiki Sloveniji in ker sodijo, da bi bila njihova varnost ogrožena.

III.

Mnoge enote JLA še vedno niso v svojih matičnih kasarnah, tako na ozemlju Republike Slovenije, kot tudi na ozemlju v Jugoslaviji. V kasarni Ajševica pri Novi Gorici so še vedno nameščeni oklepni oddelki iz vojašnice Pivka, iz kasarne v Kranju je JLA premestila v vojašnico v Bohinjski Beli in v njeno bližino nove enote JLA, 7. in 8. julija 1991 je JLA s helikopterji, na katerih je bil znak Rdečega križa, pripeljala v vojašnice v Ljubljani, Vrhniki, Mariboru, Novem mestu in drugod nove okrepiteve, predvsem v starešinskem kadru iz vojašnic v Beogradu in Zagrebu.

JLA je izvedla obširno mobilizacijo rezervnega sestava v Srbiji, Vojvodini, Črni gori in nekaterih drugih delih Jugoslavije. Aktiviranih je 200.000 rezervistov JLA, ki so v veliki večini srbske nacionalnosti. Nekateri so vključeni v enote, ki so že na mobilnem stanju in na izhodiščnih položajih za pohod proti zahodu.

Izvedena je bila tudi mobilizacija TO Srbije, ki po načrtih predstavlja del II. ešalona sil v primeru obnove agresije na zahodu Jugoslavije oziroma, ki bi vojaško pokrila potencialno konfliktno dele Srbije (Kosovo, Sandžak), če bi bile mobilne enote JLA premaknjene na zahod.

dr. Dimitrij Rupel
9. julija 1991

Negotov mir v Sloveniji

Po tednu dni bojov slovenske teritorialne obrambe z jugoslovansko armado je v Sloveniji vendarle zavladal mir, puške in tanke pa je nadomestila diplomacija. Na začetku tega tedna so se namreč na Brionih (otokih, kjer je nekdanja Titova rezidenca) zbrali predstavniki vseh republik in vlade iz Jugoslavije ter delegacija Evropske skupnosti.

V ponedeljek je na tiskovni konferenci v Ljubljani predsednik Milan Kučan srečanje ocenil z naslednjimi besedami: „Včeraj se je na Brionih znova odločalo med vojno in mirom. V razmerah, v kakršnih zdaj živimo in ki niso niti vojna niti mir, je to, kar prinaša deklaracija, veliko. Dokončno bo o tem presodila slovenska skupščina, ki bo odločala o tem, ali naj zaplet rešujemo po mirni in demokratični poti ali po poti, ki prinaša vojno in kaos.“

Milan Kučan je poudaril, da s slovenskega stališča deklaracija in aneksa niso idealni, je pa z njimi slovenski problem internacionaliziran. Gre za možno ravnotežje interesov in začetek reševanja problemov s pogajanjem, Evropska stran pa je zagotovila, da bo iskanje rešitve po demokratični poti prineslo hitrejše mednarodno priznanje Slovenije. Predsednik slovenske skupščine dr. France Bučar pa je o deklaraciji dejal: „Zahteve brionske deklaracije so za nas hude in ostre. O njih ni bilo pogajanj, šlo je za enostransko

narekovane pogoje. Po soočenju slovenskih in zveznih stališč je namreč trojka sama odločila, kaj bo ponudila za rešitev. Mi smo imeli možnost to le sprejeti ali odkloniti.“

O deklaraciji se mora izjasniti še slovenska skupščina, ki jo bo sprejela ali odklonila. V času našega poročanja do tega pomembnega zasedanja še ni prišlo. Odzivi poslancev in javnosti pa so do sedaj zelo različni.

Po mnenju Franceta Bučarja želi trojka reafirmirati jugoslovansko predsedstvo kot civilnega nadzornika nad armado, vendar je veliko vprašanje, če ima predsedstvo sploh kakšno kontrolo nad vojsko. Slednja je v zadnjih dneh očitno ušla vsaki kontroli in je oblast prevzela kar v svoje roke.

Ko so na tiskovni konferenci za mnenje povprašali še zunanjega ministra dr. Dimitrija Rupla, je ta dejal, da se s sprejetjem deklaracije in začetkom pogajanj Slovenija vključuje v sistem mednarodnih odnosov. Predsednik slovenske vlade Lojze Peterle pa je rekel, da so predstavnike Evropske skupnosti opozorili, da glede na to, kar je storila armada, ta ni več niti jugoslovanska niti ljudska. Opustošenje, ki ga je na nekaterih mejnih prehodih pustila za sabo, bo med prebivalstvom izzvalo odklonilno stališče do tega, da bi ta vojska branila slovenske meje.

Marko Jenšterle,
po telefaksu, 9. julija 1991

Zveza domobrancev v Sloveniji

V Ljubljani se snuje društvo „Nova slovenska zaveza“, ki naj bi idejno nadaljevala medvojno „Slovensko zavezo“. Ta vest je seveda naletela na močen odpor pri partizanskih organizacijah, ki so zagnale velik hrušč, ne upoštevajoč nove, demokratične Slovenije, v kateri imajo vsi državljani pravico svobodnega mišljenja. Podpredsednik partizanske borčevske organizacije je ustanoviteljem nove slovenske zaveze očital, da hočejo rehabilitirati domobrance, katere je grobo imenoval kvizlinge, zločince in za nje uporabljal še druga strupena in poniževalna imena. Pozval je člane — bivše partizane, da naj slovensko javnost opominjajo na medvojno delovanje domobranskih vojakov. Krivično je obsojal škofa dr. Rožmana in generala Rupnika in se pritoževal, da je med novimi dela-

prostimi dnevi preveč verskih praznikov in samo en dan (27. aprila), ki naj bi bil posvečen NOB (narodno osvobodilni borbi). Zagrozil je, da bo Simon Wiesenthal, s katerim so partizanske organizacije že dalj časa v zvezi, poročal „naprednemu svetu“ o tej rehabilitaciji „kvizlinštva“ v Sloveniji. „Besede Wiesenthala v Evropi še vedno dosti pomenijo,“ je dejal.

Razumljivo je, da so takšne izjave bivših partizanov zelo začudile vso slovensko javnost, ker so bile izrečene ravno v času, ko se je Slovenija pripravljala za slovesno razglasitev samostojnosti, demokratične slovenske države in praznični začetek Slovenskega svetovnega kongresa.

A tudi velik del ljudstva znotraj in zunaj Slovenije je ogorčen zaradi njih.

Živil je dovolj

Slovenska skupščina je 6. junija sprejela vse osamosvojitvene zakone, razen zakona o republiški upravi. Ti zakoni dajejo pravno podlago za osamosvojitvev in so bili skrbno pripravljeni za dejanski prevzem oblasti v Sloveniji.

Ob tako važnih dogodkih se rade pojavijo težave pri prehrani prebivalstva. Zato je tržni minister Maks Bastl miril, da naj se Slovenci ne bojijo, če bi ob procesu osamosvajanja nastale blokade dobav živil — kar je potrdil tudi ogled skladišč. Zaloge pšenice, moke, sladkorja, riža, olja itd. so zares velike. Pšenice je za več kot leto dni, sladkorja do druge pridelave, zaloge olja so povečane in v skadiščih je zelo veliko mleka v prahu, masla, soli, mila, pralnih praškov itd.

Veliko je zmrznjenega mesa, poleg tega pa imajo še okrog 800 ton mesa v živem pri kmetih. Minister Bastl pravi, da je danes Slovenija manj odvisna od nakupov v drugih območjih države, kot je bila pred leti. Po osamosvojitvi pa bo itak imela lastno zunanjo trgovino in ne bo več odvisna od beograjskih določb.

Kanadsko slavlje

6. julija se je pred ontarijskim parlamentom vršila proslava proglastitve svobodne slovenske države. Zbralo se je okrog tri tisoč ljudi z velikim številom slovenskih zastav. To je bila dosedaj največja slovenska manifestacija v Kanadi.

Govor dr. Petra Klopčiča bo objavljen v naslednji številki.

MANIFESTACIJA V SLIKAH

Podpredsednik Zedinjene Slovenije inž. Jernej Dobovšek govori pred spomenikom.

Cesta Florida je bila preplavljena z zastavami in navdušenimi rojaki.

Množica se zbira na trgu San Martín; obkrožajo jo številni transparenti.

Pogled na buenosaireško katedralo med zahvalno-prosilno mašo.

Prelat dr. Alojzij Starc med pridigo.

Narodne noše so se zbrale tudi pred piramido na Majskem trgu.

Po maši je tudi Majski trg pred katedralo bil poln Slovencev.

AVGUST HORVAT

(2)

OB STOLETNICI OKROŽNICE RERUM NOVARUM

Nadaljujemo danes z objavljanjem študije o tej socialni okrožnici, ki smo jo zaradi obilnega materiala o osamosvojitvi in kasnejšem napadu jugoslovanske vojske na Slovenijo morali prekiniti. Bralce in avtorja članka prosimo za razumevanje.

Tudi majhni prihranki od delavčevega zaslužka omogočajo nakup vsaj majhnega premoženja, kar vzbudi voljo še do večjega varčevanja. Tudi majhna zasebna lastnina je dokaz pravične razdelitve narodnega dohodka. Delavce še posebej poveže s svojim narodom in domovino. Nikoli pa ne sme biti prekomerno obdavčena.

Pravica do zasebne lastnine je naravna pravica človeka. Temu, kar je njegovega, vtisne pečat svoje osebnosti. Služi za vzdrževanje družine, z dohodki se pomaga tudi skupnosti, ker ima zasebna lastnina dužbeni značaj. Božji zakoni ščitijo človekovo naravno pravico do zasebne lastnine, zato je ne smejo kršiti človeški.

Cerkev ima pravico, da se zanima in zasleduje gospodarsko in družbeno življenje in tudi pravico sodelovati pri reševanju družbenega vprašanja. Brez njene pomoči in sodelovanja bo trud zaman. To potrjuje njen družbeni nauk in izkušnje preteklosti.

Socializem je protinaraven pojav v človeški družbi in prinaša nered in zmešnjavo. Stavke, ki se jih poslužuje za obrambo delavskih pravic, povzročajo veliko škodo najprej delavcem samim in družbeni skupnosti. Naloga oblasti v družbi je, da odpravi vzroke, ki povzročajo stavke.

Največje bogastvo človeka je krepost ljubezni do sočloveka, ker z njo največ pomaga k urejenemu življenju v družbi. Zato družbeni nauk Cerkev harmonično koordinira medčloveške odnose, pravice in dolžnosti zasebne lastnine s skupno blaginjo.

To so zelo na kratko povzete glavne misli okrožnice Rerum novarum. V prvih letih po objavi je imela veliko nasprotnikov med kapitalističnimi gospodarstveniki in socialisti ter komunisti, a stoletje je dalo prav papežu. V nobeni deželi pa oblast ni ostala brezbrizna do delavskega vprašanja, delodajalci so se postopoma začeli zavedati svojih dolžnosti do delavcev in spoštovati njihove pravice. V gospodarsko razvitih deželah so jih pritegnili k sodelovanju. Socializem si je odel plašč demokracije in opustil razredno borbo, komunizem se pa kot utopija po tolikih letih nesmiselnih žrtev poslavlja iz pozornice družbenih dogajanj.

IV.

Kot povsod po svetu med kristjani in ljudmi dobre volje je bila okrožnica Rerum novarum zelo dobro sprejeta tudi med Slovenci. Temu je pripomogla večdesetletna predpriprava, ki so jo vodili predvsem duhovniki.

Škof Slomšek je že leta 1852, štiri leta po objavi Komunističnega manifesta, svoje vernike opozarjal pred finim socializmom in grobim komunizmom. Toda ni ostal samo pri tem opozorilu; učil je, da mora vsaka srenja za svoje revne skrbeti. Teh je bilo veliko in dolžnost solidarnosti je vezala vse pripadnike skupnosti.

Po zemljiški odvezi leta 1848 so se številni kmetje zadolžili in posojevalci so zahtevali visoke obresti. Nekateri kmetje, posebno manjše kmetije, teh niso zmogle. To je prizadete spravilo v stisko, ker so jim prodajali oziroma zasegali posestva in so ostali praznih rok. Proti temu je nastopil duhovnik Ivan Belec in o prvični obrestni

meri napisal knjigo obresti v socialnem oziru.

Tvarna življenjska stiska je bila vzrok, da so se nekateri vdali pijančevanju, drugi naturalizmu ali pa podlegli socialistični propagandi, ki je prihajala iz Trsta in našla ugodna tla v industrijskih središčih. Duhovnik Luka Jeran je predvsem v listu Zgodnja Danica opozarjal na pogubnost pijančevanja in zmotnih idej. Veliko si je prizadeval za treznost in dosledno versko življenje in to predvsem med mladino.

Kot je v Nemčiji duhovnik Adolf Kolping skrbel za mlade delavce, predvsem za obrtniške pomočnike, jih navajal k verskemu življenju ter izobraževal za kar so mu služili Rokodelski domovi, ki niso bili samo zbirališča mladih, ampak tudi prosvetna središča. V Sloveniji so bili Rokodelski domovi v Ljubljani, na Vrhniki in nekaterih drugih krajih. Njihovo delovanje je prekinila druga svetovna vojna in komunistična revolucija.

Iz Jeranovih prizadevanj in prosvetnega dela Rokodelskih domov so pognale korenine v začetku sedanjega stoletja ustanovljena prosvetna društva in mladinske organizacije, ki jih je med vojnima za nekaj časa zatrla kraljeva diktatura, po končani vojni pa komunizem. Sedaj, ko je v Sloveniji nastopila odjuga, ne izostajajo prošnje za njihovo obnovo.

Brata Vošnjak sta po češkem zgledu ustanavljala hranilnice in posojilnice v pomoč obrtnikom in majhnih trgovcem, Janez E. Krek pa nekoliko pozneje hranilnice in posojilnice v pomoč zadolženim kmetom. Tem je pridružil ustanovitev potrošnih zadrug in za gradnjo hiš za delavce. Te ustanove so uspešno delovale do druge svetovne vojne.

Ob koncu osemdesetih let preteklega stoletja je Janez E. Krek končaval teološke študije na Dunaju. Seznanil se je s Karlom Vogelsangom, ki si je veliko prizadeval za zboljšanje življenjskih pogojev delavstva in bil med aktivnimi sodelavci za pripravo okrožnice Rerum novarum. Njene objave ni dočkal, umrl je leta 1890. Ob njem se je navdušil za krščanski družbeni nauk Krek in se zanj prizadeval tudi v Sloveniji. Imel je velik vpliv na pripravo prvega Slovenskega katoliškega shoda.

Ob objavi okrožnice leta 1891 je bilo v Sloveniji že pripravljeno potrebno vzdušje, zato so že naslednje leto slovenski katoličani sklicali prvi katoliški shod, na katerem so obravnavali poleg verskih tudi pereča družbena vprašanja. Ob zaključku je bil sprejet program kot kašipot za bodoče delo. Kmalu po končanem shodu je izšla Krekova knjiga Črne bukve kmečkega stanu s prilogo tega pograma. Opisuje žalostne življenjske razmere slovenskega kmeta. Je to dosedaj najboljša analiza življenja na slovenskem podeželju. Poznejši poskusi, predvsem socialista Filipa Uratnika v obdobju med vojnima, ne vzdržijo primerjave.

Kot posledica nauka okrožnice Rerum novarum in sklepov katoliškega shoda se ob prelomu stoletja začne v Sloveniji novo obdobje družbene zgodovine, ki ima krščanski obraz. Na vseh področjih je viden napredek, povsod velika razgibanost.

POPRAVEK:

V petem odstavku v tretji koloni začetnega dela „Ob stoletnici...“ se je vrnila neljuba napaka. Stavek se pravilno glasi: „Obsodil je izkoriščanje delavcev, aplikacijo zakona ponudbe in povpraševanja pri določanju delavskih plač, ker je to greh proti 5. in 7. božji zapovedi.“

INTERPELACIJA SLOVENCU

Izvršni svet Republike Slovenije je na seji z dne 6. junija sprejel odgovor na interpelacijo opozicijskih strank v zvezi s porabo proračunskega denarja za pluralizacijo medijev. Kot je znano, gre za 28 milijonov 800 tisoč dinarjev, katerih levji delež je vlada dodelila ustanavljačemu se dnevniku Slovenec, časopisu, ki okrog sebe zbira politike iz desne polovice parlamentarnega loka. Slovenca se je zaradi tega že na začetku oprijela oznaka strankarskega, krščansko-demokratskega časopisa.

Vlada v odgovoru na interpelacijo potrjuje, da je Slovincu v treh zaporednih obdobjih nakazala skupno 20 milijonov dinarjev, preostanek denarja pa je dodelila izdajatelju bivšega tednika Demokracija (sedem milijonov dinarjev) in borčevski reviji TV-15 (milijon 800 tisoč dinarjev). Sklep o tem je vlada sprejela pred dvema mesecema, pri tem pa naj bi se bila ravnala po načelu, da si državno finančno pomoč zaslužijo predvsem nova, pa tudi zdajšnja javna glasila, ki naj bi razširila in obogatila slovenski medijski prostor.

Javnega razpisa, na katerem bi bili lahko vsi tiskani mediji enakopravno konkurirali za dodelitev proračunskih sredstev, ni bilo. Vlada meni, da bi ga bila sicer lahko izvedla, vendar pa je presodila, da razpis zaradi razpoložljive ponudbe javnih glasil, in „upoštevajoč predlagani in podrobno izdelani projekt novega slovenskega dnevnika Slovenec“,

ni potreben. Takšen, sicer precej nejasen odgovor je vlada dopolnila še s potrebo, da se „obudita tradicija in vloga tega časnika“, pri čemer je imel ministrski kabinet v mislih pomen predvojnega istoimenskega časopisa.

Izdajatelj Demokracije je po navedbah izvršnega sveta prišel do proračunskih sredstev zato, ker naj bi bila Demokracija v času izhajanja orala ledino na področju pluralizacije medijev v Sloveniji. Vlada za nazaj ugotavlja, da delo sodelavcev tega tednika v času njegovega izhajanja ni bilo ustrezno poplačano. Njegovi sodelavci, med katerimi je danes tudi nekaj ministrov, naj bi bili časopis izdajali in urejali predvsem iz entuziazma. Če bi bila Demokracija imela zagotovljen sistemski vir financiranja, zagotovo ne bi bila propadla, je še prepričevala vlada. Ker je izvršni svet presodil, da bi bilo mogoče časopis znova obuditi, mu je že omenjeno vsoto odobril.

Z argumentom, da je treba obogatiti medijski prostor, je proračunska sredstva prejela tudi revija TV-15. Ker je opozicija že opozarjala na Slovenčevo kolaboracionistično vlogo med II. svetovno vojno in glede na nekatere drugačne ocene delovanja Demokracije s strani njenih ustanoviteljev, lahko pričakujemo, da se opozicija s takšnim odgovorom na vloženo interpelacijo ne bo zadovoljila.

Delo 7. junija 1991

Prvič po vojni v zakloniščih

Ljubljana

„Bombniki so že blizu. Čez dve minuti bo počilo,“ je zaval miličnik, ki je ves zbehan pridrvel v podhod, ki povezuje različne perone ljubljanske železniške postaje. Malo prej je prvič tulil alarm, ki je oznanjal možnost zračnega napada nad glavnim slovenskim mestom. Vse potnike so teritorialci in miličniki privedli v ta še najbolj varen prostor pod železnico. Vse, ki smo bili tam, je obdal pretresljiv občutek, da je lahko naslednji trenutek usoden. „Počepnite čim bliže zida; če imate otroke, jih stisnite k sebi,“ je nervozno opozarjal teritorialec. Devetmesečna Marjanca je v vsej svoji nedolžnosti zaspala v maminih rokah. Babica, ki je prišla na obisk iz Argentine in je bila priča nepozabnega praznovanja na večer 26. junija, je komaj prvejela, kaj se je dogajalo. Gospa iz Kamnika, s tremi malimi hčerkami, je jokaje rekla: „Bog daj, da bi se lahko pripeljali čez mejo. V Münchnu nas čaka mož.“ Mlada Mariborčanka, ki je morala skočiti iz vlaka, ki se je ustavljal ravno med sirenam, je bila zelo prestrašena: „Spokala sem kar je bilo mogoče in šla s sinom na pot. To je grozno.“

Ljudje so se kljub napetosti naprej pogovarjali. Naenkrat se je zaslišalo bobnenje. Vsi smo utihnili. Kar oddahnili smo se, ko smo videli, da ga je povzročil vlak, ki je prihajal na peron nad nami. Drugo vprašanje je bilo, koliko je varen prostor v objektu, ki bi gotovo bil med prvimi cilji nezaželenih letal. „To je zelo debeli beton, ki ga bomba ne more uničiti. Nevarno je tisto, kar bo padalo mimo,“ je delno tolažil miličnik. Strah, napetost in živčnost so trajali dolgo, predolgo uro. Ko je končno sirena oznanila trenuten konec

nevarnosti, jo je vsak čimprej mahnil na svoj konec. Bombnikov, hvala Bogu, ni bilo.

Ljubljana je bila te dni v pravem bojnem stanju. Avtobusi niso vozili, bili so v barikadah skupaj s tovornjaki in traktorji. Skoraj na vsakem vogalu so se nahajali teritorialci. Po vročih četrtku, 27. in petku, 28. junija, se je kolikor toliko mirna sobota končala z grožnjami iz Beograda in streljanjem po ljubljanskih ulicah. Televizija je pozivala prebivalstvo, naj ne hodi na ceste, če ni nujno in naj se ne približuje h oknom. Psihoza je dosegla višek naslednje jutro sončne poletne nedelje. Takrat so vsi Ljubljančani prvič po vojni morali spet v zaklonišča.

Janez Vasle

Prazniki v novi slovenski državi

Osnutek zakona o praznikih v novi slovenski državi predvideva, da bodo dela prosti dnevi sledeti:

1. in 2. januarja (Novo leto), velikonočna nedelja in velikonočni ponedeljek, 27. aprila (dan OF), 1. maj (samo en dan), binkoštna nedelja, 26. in 27. junija (dan državnosti), 1. november (dan spmina na mrtve), božič 25. decembra in 26. decembra (opredelitive Slovencev za samostojno in neodvisno državo). Predlogi pa so, da naj bi seznam vseboval še binkoštni ponedeljek, Dan sv. Rešnjega telesa in Marijino vnebovzetje (15. avgusta). Poleg tega naj bi bila praznika, toda ne dela prosta dneva, 8. februar (Prešernov dan) in 9. maj (dan zmage).

Mnogi niso zadovoljni, da je 27. aprila, ko je dan OF, dela prosti dan, borci pa zahtevajo praznik 4. julija, ko praznujejo dan borca.

Proslava šolskih otrok

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Ponovno smo ta teden naletavali ob vsakem koraku po argentinskem časopisju na ime Slovenija. Priznati je treba, da je poročanje bilo potanko in precej objektivno. Ni težko uganiti simpatij, ki jih vzbujata slovensko stališče v argentinski javnosti in tudi v večini argentinskega tiska. Le škoda, da je bilo te simpatije treba plačati za ceno miru in življenj v daljni domovini. Pisec teh vrstic se sprašuje, če res ni druge poti. Spričo toliko vzrokov uspeha nenasilnega odpora, ki jih beleži zgodovina, bi bila taka pot bolj pravična, bolj krščanska in morda ne manj uspešna. Toda pustimo to in se obrnimo na tukajšnje zaplete.

VISOKO V ZRAKU

Da, v višinah se je to pot porodila afera, ki trenutno hudo pretresa Menemovo vlado. V letalstvu, „argentinski zračni sili“, že dalj časa teče hud notranji boj. Kot v drugih rodovih argentinskih oboroženih sil, je globok prekop med „generalatom“ in nižjimi oficirji ter podoficirji. V samih vrhovih so tudi različna gledanja na politiko, vodstvo roda in na spremembe, ki jih je treba uvesti.

Prav letalstvo je hudo trpelo zadnje čase. Ne da bi bilo zaradi krize bolj prizadeto kot vojska ali mornarica, marveč zato, ker je letalstvo bilo najbolj modernizirana argentinska sila, ki si je za časa Malvinske vojne priborila lep sloves. Kriza je zavrla zlasti zaželeno aktualizacijo, tako kar se letal in orožja tiče, kot bojne taktike v zraku. Ni denarja za letala, ni denarja za orožje, ni denarja za nadomestne dele, ni denarja za trenerske polete, ni denarja za komunikacije... V takem stanju je treba imeti visoko moralo in veliko ljubezni, da se ne porode lažji in težji spori.

Ker tega ni bilo v potrebi meri, so spori prišli na površje. Da je bila mera polna, se je porodila afera okoli tihotapstva na letališču v Ezeizi, ki je pod direktno kontrolo letalstva. Pa še transportno podjetje, pri katerem je bilo letalstvo udeleženo, je prišlo v sodnijske zaplete. Govorilo se je, in pisalo tudi o tihotapstvu mamil in „pranju“ narkodolarjev. Sem je spadala tudi čudna smrt (samomor?) brigadirja Etchegoyena, ki je bil postavljen za komisarja carine in skušal razčistiti mnogo stvari, pa je moral odstopiti in našel smrt v nerazjasnjenih okoliščinah.

Vse to je prišlo sedaj znova na dan, ko je drugi šef letalstva brigadir Tomás Rodríguez pri civilnem sodišču obtožil poveljnika (José Juliá), da je odredil nakup nadomestnih delov in novih aparatov za komunikacije in druge potrebe, ne da bi spoštoval odredbe, ki predvidevajo licitacije. Ali nekaj podobnega. Gotovo tu ne gre za nekaj avstralov več ali manj, čeprav se govori o osemnajst milijonov dolarjev. Gre za dejstvo, da je notranja vojna prišla na površje in da je vsa stvar ušla iz rok politične oblasti.

Padel je podšef. Padla sta tudi dva izmed najvišjih poveljnikov. Padel bo tudi, prej ali slej, glavni poveljnik Juliá. Menem se ni hotel direktno vmešati, zvest svoji taktiki, naj ga blato preveč ne ošpri-ca. Nejasna je tudi usoda obrambnega ministra (Ermana González), ki je izrekel vso zaupnico glavnemu poveljniku, pa sedaj gleda kako civilno sodišče raziskuje ekonomsko delovanje letalstva.

Vsekakor, pred volitvami minister verjetno ne bo padel, po volitvah pa je težko kaj zatrditi.

ŠE DRUGE TEŽAVE

A to ni edini škandal. Iz Španije je sodišče znova zahtevalo, naj jim izroče predsednikovo svakinjo Amiro Yoma, ki je zapletena v afero okoli narkodolarjev. Tukajšnja sodnica Servini de Cubría pa je odločila, naj podpredsednik Duhalde priča zaradi imenovanja bivšega moža Amire Yoma, Ibrahima al Ibrahima, katerega je imenoval za posebnega delegata na carini na Ezeizi. Vse skupaj izgleda velika zarota, ki Duhaldeja kaj neprijetno zadene dva meseca pred volitvami. Njegov položaj je kočljiv. Ankete res kažejo, da je še vedno bolj priljubljen kot radikal Pugliese, a še vedno je več kot polovica volilcev neodločena, in je kaj vprašljivo, kam se bodo obrnili, zlasti še, če se množijo afere kot ta, ki jo opisujemo.

Druga zadeva je problem med zvezno vlado in provincam glede federalnih fondov. Ta teden je zagorelo okoli province Río Negro, ko je tamošnji guverner enostavno v krajevni podružnici Centralne banke zaplenil 16 milijonov dolarjev, da je plačal državnim uslužbencem in upokojujencem. Izgovoril se je s tem, da Centralna banka dolguje provinci ogromne vsote denarja.

Poleg polemike, ki teče o vprašanju, če je guverner delal pravilno ali ne (legalno gotovo ne), ta dogodek kaže dvojno pomanjkljivost. Po eni strani nejasnost računov: ne z Río Negro ne z mnogimi drugimi provincami, računi niso čisti: nihče ne ve, kdo dolguje komu in koliko. Province trdijo, da jim dolguje zveza, zvezna vlada pa trdi, da je že plačala vse; še več, da so province v dolgu. Nihče pa navidezno nima časa, da bi se usedel in da bi obe strani mirno pregledali račune in prišli do skupnega zaključka. V mnogih primerih so ti računi prišli celo od vrhovnega sodišča, ki pa se doslej še v nobenem primeru ni izreklo.

Po drugi strani je problem politično-gospodarske-volilne narave. Zvezna vlada zahteva, da province enako ostro nastopajo v varčevanju in odslavljanju odvišnih uslužbencev. Provincijske vlade pa tega nočejo, ozirajoč se na volitve, ki so pred vrati. Dolgovi provinc so ogromni, zlasti do provincijskih bank. Te banke pa dolgujejo silne vsote Centralni banki. Na to se izgovarja zvezna vlada, ko pritiska na province in trdi, da jim je plačala več, kot pa jim pripada. Vse je zmešano, vse zapleteno, zato ni čuden primer, ki se je zgodil v Río Negro.

OBLETNICA

V trenutku, ko pišemo te vrstice, se predsednik Menem pripravlja na svoj govor, ob drugi obletnici svojega nastopa. Bilanco je težko izpeljati, Mnogo je bilo pozitivnega, če upoštevamo, v kakšnih okoliščinah je predsednik Alfonsín zapustil oblast. A težko je nepristransko soditi, spričo hude korupcije, ki se je razpasla, spričo „kanibalizma“ v vladi in v vladni stranki, vsled lahkomišelnosti, s katero se večkrat nastopa. Morda je potrebna večja časovna oddaljenost. Zgodovina bo že izrekla svojo besedo. Narod tudi, a mnogo prej. Čez dva meseca.

23. junija je bila v Slovenski hiši proslava šolskih otrok na čast mladinskemu zavetniku sv. Alojziju in v spomin našim junakom. V cerkvi Marije Pomagaj je bila sv. maša za žive in rajne katehete, učitelje in učence. Daroval jo je delegat slovenskih dušnih pastirjev, prelat dr. Alojzij Starc. V pridigi je orisal življenje sv. Alojzija. Letos je 400-letnica njegove smrti. Tega mladinskega zavetnika naj otroci posnemajo doma in v šoli, posebno pa s skromno pripravo na nedeljsko sv. obhajilo. Cerkevne obrede je vodila Jurčičeva šola, petje Balantičeva.

Spomenik našim žrtvam so okrasili učenci Rožmanove šole in prelat dr. Starc je odmoli molitve za naše pokojne junake. Sledil je govor šolskega referenta Zedinjene Slovenije Franceta Vitriha:

Dragi mrtvi junaki!

Tu zbrani otroci slovenskih šol se zopet, kot vsako leto ob tem času, pietetno poklanjajo vaši žrtvi v spremstvu svojih staršev, učiteljev in prijateljev. Vsak od njih, ki je tako po svojih starših še na poseben način povezan z vami, ve kaj povedati o vas. Da ste se imenovali domobranci, ker ste branili svoj dom in domovino, da ste bili veseli in pošteni slovenski možje in fantje, ki so vas isti ideali povezovali v prijateljske vrste za obrambo krščanskih in slovenskih pravic, da ste pridno delali za svoje domove in junaško odhajali v boj in da ste končno po boju, ki ga niste izgubili — Bogu vdano darovali svoja mlada življenja v upanju, da Bog sprejme to vašo žrtev za lepšo bodočnost slovenskega naroda.

Ko danes odmaknjeni v času od tistih

žalostnih dni gledamo na vas kot na mučence, svetnike, vas prosimo: strnite svoje vrste pred božjim Jagnjetom in izprosile tako preizkušenemu slovenskemu narodu popolno svobodo, mir in blagostanje! Nam vsem pa, da ne bi postali malodušni ali se vdajali samoveljiču, ampak da bi prijateljsko strnili vrste v slogi in ljubezni in po svojih močeh z našim zgledom in duhovno dediščino delali za blagor Slovenije in po njej tudi za Argentino.

Vsi navzoči so nato zapeli domobransko himno.

V polno zasedeni dvorani Slovenske hiše je šolski referent Vitrih čestital dr. Alojziju Starcu za njegov god. Veronika Zorc je prebrala kratko vsebino igre „Čarovnica, ki ni mogla biti zlobna“, ki jo je pripravila Prešernova šola. Avtorica je María Clara Machado, igro je prevedel Borut Stražar. Vsebinsko: Dogaja se v gozdu, kjer je polno gozdnih živali in rožic. Čarovniku Gadjemu strupu pa to ni všeč in zapove čarovnicam, da uničijo vso to gozdno lepoto. Vse ga ubogajo razen ene male čarovnice, ki ne more biti hudobna. Za kazen bo morala biti zaprta v kletki. Ker pa dobroti vedno zmaguje, se to razodeva drvarju Petru, ki pomaga mali čarovnici in jo reši. Veliko je moral prestati, ker so ga čarovnice začarale in je zaspal, a se je prebudil s pomočjo male čarovnice. Hitel je domov in preprečil, da mu čarovnice niso zažgale doma. Oče pa mu je zaigral melodijo, ki premaga tudi najsilnejšega čarovnika. Tako je Peter lahko premagal čarovnika Gadjega strupa

Nad. na 6. str.

V Ljubljani se je ustanovilo društvo staršev za varstvo in vrnitev vojakov. Ker smo po zadnjih novicah iz Slovenije posneli, da so slovenski vojaki, ki služijo vojaški rok v jugoslovanski armadi neke vrste talci, so odbornice Zveze slovenskih mater in žena naslovile staršem sledeče pismo:

ZVEZA SLOVENSkih MATEr IN ŽENA

BUENOS AIRES
Ramón L. Falcón 4158

Odboru staršev za varstvo in vrnitev vojakov.

Spoštovani!

Tudi do nas v Argentini je prišla novica, da vas je skrb za vaše sinove združila v skupen poziv in prošnjo odgovornim oblastem, ki odgovarjajo za toliko slovenskih življenj ali vsaj za njihove telesno in duševno varnost.

Zveza slovenskih mater in žena v Buenos Airesu se duhovno povezuje z vami v vaši stiski kot matere in Slovenke. Materinsko srce vedno spremlja bitja, ki so iz ljubezni in po božji volji zrasla pod njim. Veseli se njihovega življenja od prvega trenutka in tudi boji ze zanje vse dni do konca svojega zemeljskega obstoja.

Danes so časi, ko se vsi bojimo zanje: mame, očetje, bratje in sestre— slovenski narod v mejah in izven njih. Vsi trepetamo zanje, a tudi prosimo Boga in Njegovo Mater za popolno varstvo in srečno vrnitev v objem vseh dragih. Bog daj!

Bog z vami, prisrčno pozdravljeni!

Francis Fajdiga
tajnica;

Barbara Strojnik
predsednica;

Buenos Aires, junij, 1991.

MALI OGLASI

Iščemo oskrbnika za Hotel Mascardi v Bariloche. - Tel. 0944-2548

METKA - L. in F. Švigelj - Otroške obleke - Izbera in tovarniške cene - F. Alcorta 2754 - San Justo (Barrio San Nicolás) - Tel. 441-7496

Snemamo na video kasete - Poroke - Krste - Družinske jubileje - Tel: 767-5200

Splošna pomoč in nasveti o industrijski higieni in varnosti; Tel: 659-3574; **Viktor Fekonja PSIHOANALIZA**

Psihoanalitični konzultorij; lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3º „M“ - Capital - Tel: 83-7347 in 71-3546.

Psihoanalitični in psihoterapijski konzultorij. Psihologinja Olga Žužek. - Moreno 609 - 1º G. Quilmes. Četrtek od 14 do 17. ure. Sobota od 9 do 16. ure. T. E. 256-1313.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. **Elektro Ader - Franci Jarc**. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

Varnostni elektronski sistemi (alarmi) za hiše - tovarne - avtomobile.

Inž. Janez M. Petkovšek, Amianot 9969 - Tel.: 769-1791 - Loma Hermosa

Kadar se o računalnikih (komputerjih) govori, **inž. Janez Kocmur** vam poskrbi. Tel.: 651-7459 - Brandsen 2167 - San Justo.

SERVIS

Dolenc Lojze - popravila barvne TV, video-kaset, radio snemalcev, kaset in avdio - Cerviño 3942 - San Justo - Tel.: 651-2176.

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantacije oseo-integrirane; sreda in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martin - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni **Marjeta Senk** - Tel.: 762-2840.

Turizem Bled - Najugodnejše cene za polet z avionom in turizem po svetu - Tel. 628-9504

ARHITEKTI

Arhitektka Ana Marija Sovič - Načrti in vodstvo novih zidanj, popravil, dekoracija in načrti za opremo - Rodríguez Peña 336, P. 6º ofic. 64. T. E. 45-2623 in 651-4206.

ADVOKATI

dr. Vital Ašič - odvetnik - ponedeljek, sredo, petek od 17 do 19 - Don Bosco 168 - San Isidro - Tel.: 743-5985.

dr. Franc Knavs - odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 45-0320 in 46-7991

SANITARNE NAPRAVE

Sanitarne in plinske naprave - privatne - trgovske - industrijske - odobritev načrtov - Andrej Marolt - Avellaneda 216 - San Miguel - Tel.: 664-1656.

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón.

REDECORA - celotna oprema stanovanj: blago za naslanjače, odeje, zavese, tapete, preproge - Bolívar 224 - Ramos Mejía - Tel.: 654-0352.

Alpe Hogar - **Stane Mehle** - vse za vaš dom - L. Vernet 4225 - (1826) Rem. de Escalada - Tel.: 248-4021.

Garden Pools - konstrukcije bazenov - filtri - avtomatično zalivanje - **Andrej Marolt** - Pte. Illia (Ruta 8) Nº 3113 - (1663) San Miguel - Tel.: 664-1656.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - Monte 1851 - Uraduje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gđc. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

Cena največ štirih vrstic 18.000.- za enkratno objavo, za vsak mesec - 4 številke - 55.000.-

SDO - SAN MARTIN - SFZ
vabi na

XXII. MLADINSKI DAN

v nedeljo, 21. julija

SPORED:

8.00: začetek tekmovanja 12.30: kosilo
8.45: sveta maša 13.30: mini Tombola
10.00: dviganje zastav 18.00: kulturni program.

Sodeluje: orkester Rock and Polka

SPZ GALLUS
vabi na koncertDOMOLJUBNIH
IN NARODNIH PESMIki bo 20. julija ob 20.30 uri v
Slovenski hišiSlovenska Pristava
vabi na razgovor z
dr. Julijem Savellijem
o sedanjih dogodkih
v Slovenijiv nedeljo, 14. julija po sv.
maši

OBVESTILA

SOBOTA, 13. julija:

Visokošolski tečaj ob 15.30 v Slovenski hiši.

NEDELJA, 14. julija:

Razgovor z dr. Julijem Savellijem na Pristavi po sv. maši.

PETEK, 19. julija:

Seja Medorganizacijskega sveta ob 20 v Slomškovem domu v Ramos Mejiji.

SOBOTA, 20. julija:

Koncert SPZ Gallus v Slovenski hiši ob 20.30 uri.

NEDELJA, 21. julija:

XXII. Mladinski dan v San Martinu s celodnevnom programom.

NEDELJA, 28. julija:

V Hladnikovem domu v Slovenski vasi 39. obletnica doma.

„Jaz sem vrtajenje in življenje.
Kdor vame veruje, bo živel, četudi umrje.“

Vsem prijateljem in znancem sporočamo žalostno vest, da je 29. junija padel za svobodo in neodvisnost slovenskega naroda naš 24-letni nečak

Milan Bučar

Naj mu bo Bog dober plačnik! Priporočamo ga v molitev!

Žalujoci: Ciril, Jože, Lojze, strici
in ostalo sorodstvo

Ljubljana, Buenos Aires

Vdan v božjo voljo nas je 2. julija v starosti 89 let zapustil naš ljubi oče,
stari oče in praded

dr. Franc Bajlec

advokat in narodni poslanec

Pokopali smo ga v Olivosu. Sv. mašo je daroval prelat dr. Alojzij Starc in ob grobu je spregovoril v imenu slovenske skupnosti in Slovenke ljudske stranke dr. Marko Kremžar.

Zahvaljujemo se vsem za tolažbo, dr. J. Rodetu za molitve in posebej še vodstvu in osebju Doma sv. Vincencija za tako lepo oskrbovanje. Sestri Lavrencija in Erika ter ga. Radojca Šušteršičeva so se mu posvetile z vso ljubeznijo.

Žalujoci: žena Zora roj. Košir;
hčerki: Mirjana Voršič in Zora Peršuh;
in sinova: inž. Franc in dr. Jože z družinami;
vnuki in pravnuki;
brat Ivan
ter vsi ostali sorodniki v Sloveniji.

Buenos Aires, Maribor

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Proprietario: Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA

Teléfono y Telefax: (54-1) 69-9503

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Central (B)	FRANQUEO PAGADO Concesión Nº 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión Nº 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intellectual Nº 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino 360.000; pri pošiljanju po pošti pa 400.000; ZDA in Kanada pri pošiljanju z letalsko pošto 100 USA dol.; obmejne države Argentine 90 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; ZDA, Kanada in Evropa za pošiljanje z navadno pošto 75 USA dol.

V Evropi lahko kupite Svobodno Slovenijo: v Trstu: Knjigarna Fortunato, Via Paganini 2; v Celovcu: knjigarna Mohorjeve družbe, Viktringer 26.

Stavljenje: MALIVILKO

Talleres Gráficos "VILKO" S.R.L.,

Estados Unidos 425

(1101) Buenos Aires - Tel.: 362-7215/1346

Proslava šolskih otrok

Nad. s 5. str.

in ga potisnil v kletko, kjer bo ostal zaprt ta hudobec vseh hudobij za vedno, mala čarovnica, ki ni mogla biti hudobna, pa je šla s Petrom na raketni metli v svobodo. Rešene so bile tudi vse gozdne živali, ptice in rožice.

Prizorišče: gozd. Nastopajoči: Mala čarovnica Rožica — Ingrid Kopač, Mušnica — Tatjana Stariha, Pasja taca — Marijica Simčič, Kopriva — Saši Golob, Bodeča neža — Romina Zarnik, Stara čarovnica — Alenka Vivod, čarovnik Gadji strup — Luka Klemenčič, drvar Peter — Pavel Klemenčič. Režija — Marija Zurc, scenerija — Andrej Golob, ki mu je pomagal Marko Petek, spremljala pesmi — Anka Savelli-Gaser, petje pesmi — Nadica Grohar, garderoba — Metka Kopač, šepetalki — Saši in Nevenka Jelenc, himno čarovnic — uglasbil Gabrijel Čamernik, tri pesmi uglasbil — Ivan Vombergar, šminkanje — Metka Magister, luči — Bogdan Magister; čarovniške metle — pripravil Marko Čop.

Vsa igra je potekala brez odmorov in otroci so jo dobro odigrali, tako čarovnice, čarovnik in drvar Peter. Nastopal je ves pristavski živžav in bil deležen zasluženega priznanja. Vsem navzočim je bilo všeč, kako so se šli čarovnice, drvarje in gozdne prebivalce. In seveda tudi to, da je na koncu zmagala dobrot. Otroci so bili pridni pri vajah, pomagale so vse učiteljice. To je bila prva režija Marije Zurc in se ji je lepo posrečila, zato ji iskreno čestitamo in se ji priporočamo za naprej.

Referent Vitrih se je zahvalil vsem nastopajočim in vsem pomočnikom, posebej voditeljici Prešernove šole Miji Markež in Mariji Zurc, njenemu pomembnemu pomočniku Dominiku Oblaku in Metki Kopač.

Slovenske šole v Argentini so naše veliko upanje. Na mesto pokojnih in ostarelih stopajo mlajši, že v Argentini rojeni, tako bo slovenska skupnost v Argentini še dolgo živela, posebno zdaj, ko je vzpostavljena vez med Slovenijo in nami.

I. V.